

Обади *ми*, моля, името си. А той рече:
Защо питашъ за името ми? И благосло-
30 ви го тамъ. И нарече Яковъ името на
това мѣсто Фануилъ, и думаше: Защото
видѣхъ Бога лице съ лице, и упазенъ
31 биде животътъ ми. И изгрѣ слънцето на
него като заминваше Фануилъ; и хромѣ-
32 ше съ бедрото си. За това и до днесъ
не ядатъ синоветъ Израилеви истрѣгна-
лата жила която е върху става на бед-
рото; защото той се прикосна до става
на Якововото бедро при истрѣгналата
жила.

ГЛАВА 33.

И вдигна Яковъ очитѣ си и видѣ, и,
ето, Исавъ идѣше, и съ него четиристо-
тинъ мъже; и раздѣли дѣцата *си* на
Лия, и на Рахиль, и на двѣтѣ рабини.
2 И рабинитѣ и дѣцата имъ тури напрѣдъ,
а Лия и дѣцата ѝ слѣдъ тѣхъ, а Рахиль
3 и Иосифа най-подиръ. А самъ замина
прѣдъ тѣхъ, и поклони се до земята се-
демъ пѣти додѣ да стигне при брата си.
4 И завтече се Исавъ да го посрѣщне, и